

انترناسیونالیزم اسلامی یا کمونیستی ؟ یا هر دو، و یا هیچیک

سایت "افغان جرمن آنلاین" از چند سال به این طرف به حیث یک نهاد نشراتی ملی در راه تعالی و بهبود وضع در افغانستان، خاصاً در راه ایجاد و استحکام وحدت ملی آن، خدمات ارزنده ای انجام داده است. بلی این سایت که اکنون به یک پورتال ارتقا نموده است، تا امروز در گودال افراطیت سقوط نکرده بود چه این افراطیت از راست راست بوده و یا از چپ چپ. ولی امروز خطر آن می رود که از راه و روش نشراتی ای که پیروی میکرد عدول نماید و اگر احتیاط از دست داده شود، میشود با نشر مقالات افراطیون چپ و راست که نویسندگان آن عمداً این پورتال را می خواهند به بیراهه بکشند، به آسیاب مخالفین ملی گرایان افغانستان آب بریزد.

مخالفین گفتم، بلی برای من افراطیون چپ یعنی دار و دستۀ "خلق و پرچم" و افراطیون راست یعنی اخوانی ها، حزبی های سیاف و گلبدین، جمعیتی ها و طالبان همه نه تنها مخالف موضع ملی ما بوده اند و هستند، بلکه بعضاً رهبران شان خائن ملی و مزدور احزاب و دولت های بیگانه بوده اند و می باشند.

آیا کسانی که ملت عزیز افغانستان را به امت اسلامی تعویض کنند از شعار انترناسیونالیزم کمونیست ها چه فرقی دارند. بلی همانطوریکه کمونیسم مرز را نمی شناسد و پیروان خود را یک ملت واحد می شمارد به همانگونه اسلامیست های افراطی مرز و ملت را نمی شناسند و همه مسلمین را در هر جائیکه زندگی کنند یک امت اسلامی می شمارند.

در قرنیکه گذشت ما دیدیم که افراطیون راست و چپ نه تنها برای تعالی و بهبود بشر کدام خدمتی انجام ندادند بلکه در افغانستان و ماورای سرحدات آن کتله های عظیم انسانها را به بدبختی و سیاه روزی کشانیده سبب ویرانی و اضمحلال اقتصادی آن شدند.

این همه مقدمه چینی را برای آن کردم که بر یکی از مضامینی که اخیراً در پورتال "افغان-افغان آنلاین" به قلم جناب داکتر اسلام الدین ساویز تحت عنوان (مذاکرات با طالبان) برای مدت کوتاهی به نشر رسیده بود، عرایضی خدمت خوانندگان این سایت و تیم کاری آن داشته باشم.

در قسمت اول این مضمون جناب ساویز از گروه طالبان بحیث یک ایدیولوژی و یک جنبش پشتی بانی می کند و در قسمت اخیر آن از زمان زمامداری آنها در افغانستان داد سخن می دهد. ولی نمیگوید که همین ها بودند که با اندیشه تاریک و عقب گرای خویش کشور ما را به این ویرانی و بدبختی کشانیدند. و وقتی از زمامداری آنها و نظم زمامداری آنها در فشانی میفرمایند فراموش میکنند که همین زمامداران طالب و نظم خشونت بار آنها بود که حد اقل آزادی مردم را به زنجیر کشیدند و از آنها مرده های متحرک و بدون هدف ساختند.

جناب ساویز با نیک اندیشی به زمامداری طالبان مستعمره شدن کشور ما از طرف پاکستان را فراموش کردند. نویسنده از جنبش ابوسیاف به نیکوئی یاد میکند و کی است که این جنبش را بحیث یک گروه افراطی راست راست (تروریست) نمی شناسد ؟

باید افزود که همانطوریکه حاکمیت کمونیستی در افغانستان آغازگر جنگ و کشتار و بی ثباتی گردید، همانطور حاکمیت طالبان مثل حاکمیت گروه های جمعیت اسلامی ربانی- مسعود آغازگر جنگهای جناحی و ویرانگر و مسبب پاشیدگی اجتماعی گردیدند.

بلی حرکت طالبان که من آنرا نظام دولت نمی خوانم بلکه نظام قدرت (وحشت و بربریت) میدانم در مدت حاکمیت خویش در اداره اماکن و مدارس دینی، دفاع از اوقاف و ارج گذاشتن به فقها و علمای دین توجه کافی داشتند ولی جناب داکتر ساویز آیا میتوانید چند خدمت آنها را در راه ارتقای معارف، در راه آرامش و آزادی مردم، به یک سخن در راه اعاده حقوق بشر برای باشندگان افغانستان مخصوصاً دادن حق زیستن مانند انسان برای زنان مثال بیاورید. کارکنان پورتال همه باهم تا امروز در اشتراک مساعی، در مضامین وارده نه تنها کلمات و جملات روی صفحه را در نظر داشته اند بلکه در بین کلمات و سطور، آنچه بنظر نمی رسد، نیز نباید از ساحه دید، تا جای ممکن، دور بماند. این حسن نظر در موجودیت پورتال بسیار ارزشمند است و نه باید کم بها پنداشته شود.

با نشر مقاله داکتر اسلام الدین ساویز در پورتال افغان جرمن آنلاین یک سوال پیدا می شود و آن اینست: وقتی طالبان در ماه اپریل امسال اجمل نقشبندی ژورنالیست جوان و بیگناه افغان را با وحشت و خشونت سر بریدند، پورتال افغان جرمن آنلاین اعلامیه آتی را برای محکوم کردن این حرکت وحشیانه طالبان، شجاعانه به نشر سپرد:

۲۰۰۷/۰۴/۱۲ - وحشت طالبان حد و حدود را نمی شناسد

اجمل نقشبندی ژورنالیست جوان افغان که با ژورنالیست ایتالوی، دانیله ماستروچیاکومو، باید یک جا از قید طالبان رها میگردید از طرف این گروه وحشی سر بریده شد که این عمل بربریت نه تنها در هیچ دین و مذهب و در هیچ قانون اسلامی و غیراسلامی جهان نظیر ندارد بلکه انسانیت از آن شرم دارد.

قرار اطلاع رسانه های خبری، متکی به منابع دولتی، طالبان قبل از به پایان رسیدن آخرین ضرب العجل به این اقدام غیر انسانی خود دست زدند.

پیکر اجمل نقشبندی خبرنگار افغان که پس از حدود یک ماه اسارت توسط طالبان سه روز قبل سر بریده شد، روز چهارشنبه در کابل به خاک سپرده شد.

پورتال افغان - جرمن - آنلاین بنوبه خود بعد از تأسف عمیق این عمل طالبان بی خرد را تقبیح می نماید.

من نمیدانم چطور این پورتال میتواند در ماه اپریل در باره طالبان چنین بنویسد و در ماه نومبر نوشته ایرا به نشر برساند که سرا پا از طالبان و نظم آنها تیبانی میکند و حتی از ابوسیف را که به خشونت و دهشت افگنی شهره آفاق است به نکوئی باد کند.

امروز پورتال از نظر تخنیکی تا حد لازم مجهز گردیده ولی اگر این تسهیلات به موقع و به فراخ نظری مورد استفاده قرار داده نشود و نظر به هدف مشترک در بهبود تطبیق وظایف ملی پورتال در عرصه وقت اقدام لازم صورت نگیرد، پس این دردی است که دوا ندارد. یک موضوع دیگر نباید فراموش خاطر گردد و آن اینست که چلاندن یک نشریه ملی به این وسعت، مانند این پورتال، کار ساده ای نیست. ما بیاد داریم که در کمترین فرصت از نشر یک مقال بی جا شمار کثیر بیننده ها مطلع گردیده اند. اگر چند سطری در یکی از صفحات پورتال وقف شخصیت های ملی می گردد و کوتاه نظران و یا مغرضین آنرا مورد تنقید قرار داده و می خواهند با بهانه دیموکراسی در برابر آن، خائنین و افراطیت را نیز جلوه گر صفحات پورتال سازند، به جرئت میگویم که این راهیست به ترکستان. آیا جای افسوس نخواهد بود که این همه تپ و تلاش ها صرف با سطحی نگریستن و عدم عمق نظر در مسایل که از طرف مغرضین پیش کش می شوند،

به ناکامی بانجامد؟ به عقیده من باید همکاران این پورتال با مساعی ممکنه، به هر قیمت که میشود، از این تخریب جلوگیری نمایند. ولی اکنون چنین پیداست که ظاهراً کارکنان پورتال با وجود صمیمیت و دوستی باهم، نظر به عدم داشتن حوصله فراخ نزدیک است از عهده حساسیت های آن بر آمده نتوانند و کوچک ترین لغزش به سقوط آن منتهی گردد. در پایان یک نکته دیگر را نیز خدمت جناب ساویز عرض میکنم. جناب شان در پراگراف اول صفحه اول نوشته شان راجع به **کشت مواد مخدره** داد سخن میدهند. خدمت شان عرض شود که مواد مخدره کشت نمی شود. این خشخاش است که کشت میشود و بعداً شیرۀ آن با طرق مختلف کیمیاوی به مواد مخدر تبدیل میگردد.

پایان.